

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 348

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 mai 2010

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina		
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
90.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2006 privind unele măsuri pentru diminuarea arieratelor bugetare	2	Decizia nr. 620 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală	5–6	
521.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2006 privind unele măsuri pentru diminuarea arieratelor bugetare	2	Decizia nr. 624 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1 din Codul penal	6–7	
★		Decizia nr. 627 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală		8–9	
91.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	2–3	Decizia nr. 641 din 11 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 ¹ și art. 215 alin. 5 din Codul penal, cu trimitere la dispozițiile art. 146 din același cod	9–10	
522.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
★		250.	— Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino” București pe anul 2010	11–14	
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA			
92.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și pentru completarea Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope	4	1.	— Hotărâre pentru aprobarea Normelor privind organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România	15
523.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și pentru completarea Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope	4	2.	— Hotărâre pentru aprobarea Normelor privind accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică	15
			3.	— Hotărâre pentru aprobarea Normelor privind formarea profesională a psihologilor cu drept de liberă practică	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2006 privind unele măsuri pentru diminuarea arieratelor bugetare****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128 din 21 decembrie 2006 privind unele măsuri pentru diminuarea arieratelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.042 din 28 decembrie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 21 mai 2010.
Nr. 90.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2006 privind unele măsuri pentru diminuarea arieratelor bugetare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2006 privind unele măsuri pentru diminuarea arieratelor bugetare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 20 mai 2010.
Nr. 521.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69 din 10 iunie 2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 18 iunie 2009, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, înaintea punctului 1, care devine punctul 11, se introduce un nou punct, punctul 1, cu următorul cuprins:

„1. La articolul 111 alineatul (15), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

«a) exercitarea unor funcții în cadrul unei autorități executive, legislative ori judecătorești, pe toată durata mandatului, precum și cu deținerea de orice alte funcții salarizate, cu excepția funcțiilor sau activităților în domeniul medical desfășurate în aceeași unitate sanitară, a activităților didactice, de cercetare științifică și de creație literar-artistică;»”.

2. La articolul 11, alineatul (2) al articolului 178 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Managerul persoană fizică sau reprezentantul desemnat de managerul persoană juridică trebuie să fie absolvent al unei instituții de învățământ superior și să îndeplinească una dintre următoarele condiții:

a) să fie absolvent al unor cursuri de perfecționare în management sau management sanitar, agreate de Ministerul Sănătății și stabilite prin ordin al ministrului sănătății;

b) să fie absolvent al unui masterat sau doctorat în management sanitar, economic sau administrativ organizat într-o instituție de învățământ superior acreditată, potrivit legii.”

3. La articolul 1 punctul 4, litera a) a alineatului (1) al articolului 180 se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) exercitarea oricăror altor funcții salarizate, nesalarizate sau/și indemnizate, cu excepția funcțiilor sau activităților în domeniul medical în aceeași unitate sanitară, a activităților didactice, de cercetare științifică și de creație literar-artistică;”.

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se aplică și în cazul managerilor generali sau al managerilor generali interimari ai serviciilor de ambulanță județene și ale municipiului București.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 21 mai 2010.

Nr. 91.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 20 mai 2010.

Nr. 522.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și pentru completarea Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6 din 10 februarie 2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și pentru completarea Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 15 februarie 2010.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 21 mai 2010.
Nr. 92.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și pentru completarea Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și pentru completarea Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 20 mai 2010.
Nr. 523.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 620**

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Attila Tredub și Pethe Zoltan în Dosarul nr. 7.400/320/2007 al Judecătoriei Târgu Mureș și de Ovidiu Roșca în Dosarul nr. 28.955/212/2008 al Judecătoriei Constanța.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

În Dosarul nr. 211D/2010, partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 8.035D/2009 și nr. 211D/2010 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 211D/2010 la Dosarul nr. 8.035D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 27 octombrie 2009 și 25 noiembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 7.400/320/2007 și nr. 28.955/212/2008, **Judecătoria Târgu Mureș și Judecătoria Constanța au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Attila Tredub, Pethe Zoltan și Ovidiu Roșca.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la apărare și ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiile art. 6 privind *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instanțele de judecată pot valorifica probe obținute cu încălcarea dreptului la apărare și la un proces echitabil, negând

totodată rolul cercetării judecătorești nemijlocite, care constituie garanția unui proces echitabil.

Judecătoria Târgu Mureș și Judecătoria Constanța opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală cu denumirea marginală *Ascultarea martorului, expertului sau interpretului*, care au următorul conținut: „*Dacă ascultarea vreunui dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 275 din 26 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 6 august 2003, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, pentru considerentele acolo arătate, care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Totodată prin Decizia nr. 704 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 22 octombrie 2007, Curtea Constituțională a mai statuat următoarele:

„Chiar dacă, în faza de urmărire penală, apărătorul inculpatului nu mai poate fi prezent la audierea martorului, aceasta nu înseamnă că precizările date în cauză sunt valorificate *tale quale*. Probele în procesul penal nu au, potrivit art. 63 din Codul de procedură penală, o valoare dinainte stabilită și aprecierea lor se face de organul de urmărire penală în urma examinării tuturor probelor administrate și în scopul aflării adevărului. De aceste obligații este ținută și instanța de judecată în faza de cercetare judecătorească, care, după citirea depoziției martorului în condițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, va proceda în consecință.

De remarcat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a cristalizat ideea potrivit căreia utilizarea probelor obținute în faza instrucției penale nu contravine art. 6

paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atâta timp cât dreptul la apărare a fost respectat. De aceea, citirea declarațiilor unor martori care au refuzat să depună mărturie în fața tribunalului nu poate fi luată în considerare dacă acuzatul nu a avut posibilitatea, în niciun stadiu al procedurii anterioare, să interogheze persoanele ale căror declarații sunt citite în ședința de judecată. Prin urmare, nu se poate susține că prin dispozițiile legale criticate este încălcat dreptul la un proces echitabil, atâta vreme cât acuzatul a manifestat un dezinteres total față de administrarea probelor atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată. Aceasta deoarece, cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală, inculpatul, deși a avut posibilitatea solicitării unei eventuale confruntări, nu s-a prevalat de acest drept. A porni de la premisa administrării părtinitoare a probelor, complinită de nepăsarea acuzatului, nu atrage neconstituționalitatea unui text, deoarece, așa cum s-a arătat,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Attila Tredub și Pethe Zoltan în Dosarul nr. 7.400/320/2007 al Judecătoriei Târgu Mureș și de Ovidiu Roșca în Dosarul nr. 28.955/212/2008 al Judecătoriei Constanța.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 624

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Ionel Farcaș în Dosarul nr. 0958/89/2008 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citire a fost legal îndeplinită.

procesul penal are, între altele, ca scop numai pedepsirea persoanei vinovate de comiterea unei infracțiuni, fiind guvernat de principiul aflării adevărului.

Mai mult decât atât, este de remarcat că, în viziunea instanței europene, art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale presupune asigurarea completă a egalității armelor în materie, ceea ce înseamnă că, sub această rezervă, textul lasă autorităților naționale competente facultatea de a aprecia relevanța unei oferte de probă făcute de acuzat în măsura compatibilității ei cu noțiunea de proces echitabil.”

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Partea Georgel Stafie a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită judecarea cauzei în lipsă.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece prin critica formulată autorul excepției solicită modificarea textului contestat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 0958/89/2008 **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. 1 din Codul penal**, excepție ridicată de Ionel Farcaș în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16, 21, 24 și 53, deoarece nu există posibilitatea cercetării la plângerea prealabilă a părții vătămate cu aplicarea corelativă a cauzei de încetare a procesului penal constând în împăcarea părților. Aceasta este cu atât mai necesară întrucât înșelăciunea presupune o convenție a părților ce ia naștere prin prezentarea anumitor elemente frauduloase.

Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 1 din Codul penal — *Înșelăciunea*, care au următorul conținut:

„Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 12 ani.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că susținerea privind împiedicarea accesului la justiție

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Ionel Farcaș în Dosarul nr. 0958/89/2008 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

nu poate fi primită în condițiile în care cauza la care se referă autorul excepției se află chiar la instanța judecătorească, după cum nu poate fi primită nici susținerea privind încălcarea dreptului său la apărare, în condițiile în care, fiind în curs de judecată, autorul excepției poate uza de toate mijloacele de apărare prevăzute de lege și poate exercita căile de atac împotriva hotărârii pe care urmează să o pronunțe instanța.

De asemenea, Curtea nu poate primi nici critica referitoare la încălcarea principiului egalității în fața legii, textul având incidență asupra tuturor persoanelor care se află în aceeași situație juridică.

În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textele de lege ce fac obiectul excepției, a dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, aceasta nu poate fi reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu s-a constatat.

De asemenea aspectul referitor la inexistența posibilității declanșării procesului penal numai la plângerea prealabilă nu afectează în niciun fel dispozițiile constituționale invocate. Astfel, legiuitorul român a optat pentru regula generală de urmărire, judecare și sancționare din oficiu a infracțiunilor, ca fapte antisociale. Este dreptul constituțional al legiuitorului de a stabili și anumite excepții de la această regulă generală. Prin urmare, în anumite cazuri, datorită caracterului și conținutului concret al faptelor, statutului special al autorului faptei ori al persoanei vătămate sau relațiilor speciale dintre făptuitor și persoana lezată, punerea în mișcare a acțiunii penale să fie condiționată de existența plângerii prealabile a persoanei vătămate. Generalizarea acestei condiționări ar împiedica însă, în mod evident, protecția eficientă a societății, a intereselor generale față de faptele care prezintă pericol social, prevăzute de legea penală. Iată de ce, în cazul infracțiunii de înșelăciune, legiuitorul are temeiuri serioase de politică penală să păstreze principiul oficialității.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 627

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 6
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristi Adrian Popescu în Dosarul nr. 509/85/2010 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 34 din 1 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 509/85/2010, **Tribunalul Sibiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 303 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cristi Adrian Popescu în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (6) referitoare la obligația instanței de judecată de a verifica periodic, dar nu mai târziu de 60 de zile, legalitatea și temeinicia arestării preventive și să dispună de îndată punerea în libertate în cazurile expres prevăzute. Se arată că în condițiile suspendării judecării, conform art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, cauza nemaifiind în curs de judecată, nu se pot aplica prevederile art. 300² și art. 160^p din același cod referitoare la *Verificări privind arestarea inculpatului în cursul judecării*.

Tribunalul Sibiu — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală este neîntemeiată, prevederile criticate nevenind în contradicție cu cele ale art. 23 alin. (6) din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii Deciziei nr. 34 din 1 februarie 2010, dispozițiile art. 303 din Codul de procedură penală referitoare la *Suspendarea judecării*. În realitate, autorul excepției a invocat neconstituționalitatea art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, articolul asupra căruia și-a exprimat opinia și instanța de judecată. Prin urmare, obiectul excepției de neconstituționalitate urmează a fi restrâns la art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, care are următorul conținut:

Art. 303 alin. 6: *„Instanța suspendă judecata, prin încheiere motivată, și în cazul în care a fost ridicată o excepție de neconstituționalitate, până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției. Dacă inculpatul este arestat, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 300², iar dacă față de acesta s-a dispus măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau măsura obligării de a nu părăsi țara, se aplică, în mod corespunzător, art. 145 și 145¹. Încheierea este supusă recursului în termen de 24 de ore de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în speța dedusă judecării instanței de drept comun, inculpații au formulat recurs împotriva încheierii prin care instanța de fond s-a pronunțat asupra menținerii stării de arest preventiv și prin care s-a respins o cerere de recuzare a președintelui completului. În cadrul soluționării recursului autorul Cristi Adrian Popescu a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, potrivit căroră, printre altele, judecata cauzei se suspendă. Deși teza a doua a alineatului criticat dispune fără echivoc că, în situația în care inculpatul este arestat, se aplică în mod corespunzător dispozițiile referitoare la verificări privind arestarea în cursul judecării, autorul excepției pornește de la premisa imposibilității unei asemenea verificări, dat fiind că judecata este suspendată. Prin urmare, deși textul dispune cu privire la verificarea periodică a măsurii arestării preventive, instanța nu o poate face pentru că a suspendat judecata, iar dacă nu o poate face, inculpatului îi este afectat dreptul constituțional consacrat de art. 23 alin. (6) referitor la libertatea individuală. O asemenea răstălmăcire a normelor criticate echivalează cu un veritabil sofism, care însă nu poate fi supus cenzurii instanței de contencios constituțional, întrucât vizează modul de interpretare și de aplicare a textului contestat.

De altfel, fără a răspunde în mod tranșant asupra problemei de aplicabilitate ridicată de autorul excepției în prezenta cauză, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 9 din 9 februarie 2009 pentru examinarea recursului în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind stabilirea admisibilității recursului împotriva încheierii prin care instanța a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale pentru a soluționa excepția de

neconstituționalitate, dispunând totodată suspendarea judecării cauzei, întemeiată pe art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, a arătat în considerente că „dispozițiile referitoare la recurs, pe care le conține alin. 6 al art. 303 din Codul de

procedură penală, au o aplicabilitate restrânsă, privind doar situația inculpatului arestat și măsurile preventive de restrângere a libertății sale, asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristi Adrian Popescu în Dosarul nr. 509/85/2010 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 641

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ și art. 215 alin. 5 din Codul penal, cu trimitere la dispozițiile art. 146 din același cod

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ și art. 215 alin. 5 din Codul penal, cu trimitere la dispozițiile art. 146 din același cod, excepție ridicată de Dan Gabriel Boric în Dosarul nr. 5.469/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.469/1/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ și art. 215 alin. 5 din Codul penal, cu trimitere la dispozițiile art. 146 din același cod.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Dan Gabriel Boric cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva

Încheierii din 16 iunie 2009, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția I penală în Dosarul nr. 1/98/2004.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece condiționarea incriminării infracțiunii de înșelăciune de cuantumul unui prejudiciu care nu ar putea fi stabilit decât prin hotărâre judecătorească definitivă nu asigură predictibilitatea normei juridice și echitatea procesului și ignoră prezumția de nevinovăție, încălcând astfel prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (11) și (12), art. 73 alin. (3) lit. h), precum și prevederile constituționale ale art. 11 și art. 20 raportate la art. 6 și art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit art. 146 lit. d) din Constituție, art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 248¹ și art. 215 alin. 5 din Codul penal, cu trimitere la dispozițiile art. 146 din același cod, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 146: „*Prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 200.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145, ori altei persoane juridice sau fizice.*”;

— Art. 215 alin. 5: „*Înșelăciunea care a avut consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.*”;

— Art. 248¹: „*Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*”

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (11) și (12) privind prezumția de nevinovăție și principiul legalității și art. 73 alin. (3) lit. h) privind domeniul de reglementare al legii organice. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, asupra dispozițiilor art. 146 din Codul penal, s-a pronunțat prin Decizia nr. 50 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 28 februarie 2006, statuând că acestea sunt constituționale.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că art. 146 din Codul penal cuprinde o normă cu caracter explicativ prin care se lămurește înțelesul expresiei „*consecințe deosebit de grave*”. Această reglementare este necesară cu atât mai mult cu cât legiuitorul a prevăzut consecințele deosebit de grave ca element circumstanțial în conținutul agravant al mai multor infracțiuni.

În continuare, Curtea constată că este neîntemeiată și susținerea autorului excepției, referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece aplicarea cerinței procesului echitabil se impune numai în legătură cu

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ și art. 215 alin. 5 din Codul penal, cu trimitere la dispozițiile art. 146 din același cod, excepție ridicată de Dan Gabriel Boric în Dosarul nr. 5.469/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

procedura de desfășurare a procesului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în materia dreptului substanțial. Nici din cuprinsul art. 21 alin. (3) din Constituție și nici din cel al art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului nu se poate desprinde concluzia că aplicarea cerinței procesului echitabil ar trebui să excedeze necesității asigurării garanțiilor procesuale, spre a se intra în materii din câmpul dreptului substanțial.

De asemenea, având în vedere că în speță nu există o hotărâre judecătorească definitivă, nu poate fi reținută nici critica referitoare la încălcarea art. 23 alin. (11) din Constituție privind prezumția de nevinovăție, care prevede că „*Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată*”.

Cu privire la critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prevederilor art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece infracțiunea de înșelăciune este reglementată în Codul penal, lege organică, în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind previzibilitatea și accesibilitatea normei penale și la încălcarea principiului legalității incriminării, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate nu contravin normelor constituționale și nici celor ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci, dimpotrivă, prin explicarea conținutului noțiunii „*consecințe deosebit de grave*” în textul art. 146 din Codul penal se asigură caracterul de previzibilitate și accesibilitate al normei juridice penale.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 248¹ și art. 215 alin. 5 din Codul penal, cu trimitere la art. 146 din același cod, cu raportare la aceleași prevederi constituționale și cu motivare similară, de exemplu, prin Decizia nr. 1.051 din 9 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008, și Decizia nr. 1.340 din 22 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 9 decembrie 2009.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino” București pe anul 2010

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale economice nr. CSA 2.974 din 25 martie 2010, avizat de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și de Ministerul Finanțelor Publice,

în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 24 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino” București pe anul 2010, unitate aflată în coordonarea Ministerului Sănătății, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al institutului prevăzut la art. 1 reprezintă limite maxime ce nu pot fi depășite.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie „Cantacuzino” București va putea efectua cheltuieli în funcție de realizarea veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage răspunderea contravențională în condițiile legii.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Cseke Attila

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
 Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru
 Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino” București

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2010

— mii lei —

INDICATORI	Nr. rd.	Program 2010
A	0	2
I. VENITURI TOTALE, din care:	01	65.025
1. VENITURI DIN EXPLOATARE, din care:	02	64.625
a) Venituri din activitatea de baza*	03	11.285
b) Venituri din alte activitati conexe activitatii de cercetare-dezvoltare	04	49.674
c) Alte venituri din exploatare	05	3.666
2. VENITURI FINANCIARE	06	400
3. VENITURI EXTRAORDINARE	07	
III. CHELTUIELEI TOTALE, din care:	08	61.930
1. Cheltuieli de exploatare, totale, din care:	09	61.756
a) Bunuri si servicii	10	34.513
b) Cheltuieli de personal, din care:	11	21.720
b1. cheltuieli cu salariile din care:	12	15.909
...indemnizatiile membrilor consiliului de administratie	13	75
...drepturile salariale ale directorului (general)	14	78
b2. contributii de asigurari sociale de stat	15	3.363
b3. contributii de asigurari de somaj	16	117
b4. contributii de asigurari sociale de sanatate	17	829
b5. contributii de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale	18	43
b6. contributii pentru concedii si indemnizatii	19	136
b7. contributii la Fondul de garantare a creantelor salariale	20	134
b8. contributii la fondul de pensii facultative	21	

¹⁾ Anexa este reprodusă în facsimil.

b9.alte cheltuieli de personal, din care:	22	1.189
...tichete de masa	23	1.018
...deplasari, detasari	24	171
c)Cheltuieli de exploatare privind amortizarile, provizioanele si alte ajustari pentru depreciere	25	5.073
d)Cheltuieli de protocol	26	25
e)Cheltuieli de reclama si publicitate	27	25
f)Cheltuieli cu sponsorizarea	28	
g)Cheltuieli prevazute de art.21(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal	29	400
h)Alte cheltuieli	30	
3.Cheltuieli financiare, din care:	31	174
cheltuieli privind dobanzile	32	4
alte cheltuieli financiare	33	170
3.Cheltuieli extraordinare	34	
III. REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	35	3.095
IV.IMPOZITUL PE PROFIT	36	495
V. REZULTATUL NET	37	2.600
VI. ACOPERIREA PIERDERILOR CONTABILE DIN ANII PRECEDENTI	38	
VII. PROFITUL DE REPARTIZAT RAMAS DUPA ACOPERIREA PIERDERILOR CONTABILE DIN ANII PRECEDENTI	39	2.600
a)pentru cointeresarea personalului	40	520
b) pentru finantarea dezvoltarii institutului national	41	1.560
c) pentru desfasurarea activitatii curente, inclusiv pentru cofinantarea proiectelor	42	520
IX.SURSE DE FINANTARE A INVESTITIILOR, din care:	43	9.660
1. Surse proprii	44	8.660
2. Subventii de la bugetul de stat pentru investitii	45	1.000
3. Credite bancare pentru investitii	46	
interne	47	
externe	48	
4. Alte surse	49	
X. UTILIZAREA RESURSELOR PENTRU INVESTITII, din care:	50	9.660
1. Investitii, inclusiv investitii in curs la finele anului	51	9.660
2. Rambursari de rate aferente creditelor pentru investitii	52	
interne	53	

externe	54	
XI. DATE DE FUNDAMENTARE		
1. Venituri totale (rd. 01)	55	65.025
2. Cheltuieli aferente veniturilor totale (rd.08)	56	61.930
3. Rezultate (+/-) (rd .55-rd. 56)	57	3.095
4. Numar mediu de personal, total institut, din care:	58	731
numarul mediu personal de cercetare-dezvoltare	59	123
5. Castigul mediu lunar pe salariat, total institut_ lei/ persoana/luna	60	1798
6. Castigul mediu lunar pe personal de cercetare-dezvoltare_ lei/persoana/lunar	61	1378
7. Rentabilitatea (rd. 57/ rd. 56*100)	62	5
8. Rata rentabilitatii financiare rd.37*100/capital propriu	63	6
9. Plati restante	64	4.300
10. Creante de incasat	65	5.000

*) Veniturile realizate din contractele de cercetare incheiate cu Ministerul Educatiei, Cercetarii, Tineretului si Sportului /Autoritatea Nationala pentru Cercetare Stiintifica, inclusiv cele realizate din contracte de finantare pe programe nucleu, sunt in suma de 11.285 mii lei, incheiate pana la data de 31.12.2009, iar cele realizate din contracte incheiate cu ordonatorii principali de credite, care finanteaza programe si proiecte din planurile sectoriale sunt in suma de 0 lei.

ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**pentru aprobarea Normelor privind organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România**

Având în vedere Hotărârea Convenției naționale a Colegiului Psihologilor din România din data de 28 martie 2009, în temeiul dispozițiilor art. 51 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2005,

Comitetul director al Colegiului Psihologilor din România hotărăște:

Art. 1. — (1) Se aprobă Normele privind organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, potrivit anexei*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, aceasta reprezintă procedura unică de organizare și funcționare a Colegiului Psihologilor din România.

(3) Prezenta hotărâre este valabilă până la data adoptării de către Convenția națională a Colegiului Psihologilor din România a noului regulament de organizare și funcționare internă a Colegiului Psihologilor din România.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Psihologilor din România,
Mihai Aniței

București, 16 aprilie 2010.
Nr. 1.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**pentru aprobarea Normelor privind accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică**

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România și ale art. 51 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2005,

Comitetul director al Colegiului Psihologilor din România hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind accesul în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, potrivit anexei*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) De la data intrării în vigoare a normelor prevăzute la art. 1, acestea reprezintă procedura unică de acces

în profesia de psiholog cu drept de liberă practică, denumit în continuare *psiholog*, în condițiile legii.

(2) Colegiul Psihologilor din România realizează toate procedurile necesare organizării accesului în profesia de psiholog.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Psihologilor din România,
Mihai Aniței

București, 16 aprilie 2010.
Nr. 2.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**pentru aprobarea Normelor privind formarea profesională a psihologilor cu drept de liberă practică**

În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor art. 33 lit. c) din Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, respectiv a dispozițiilor art. 45 și 52 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2005,

în temeiul dispozițiilor art. 51 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2005,

Comitetul director al Colegiului Psihologilor din România hotărăște:

Art. 1. — (1) Se aprobă Normele privind formarea profesională a psihologilor cu drept de liberă practică, potrivit anexei*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Sistemul de credite specific profesiei de psiholog, care conține și valoarea creditelor privind formarea profesională continuă, se aprobă prin dispoziție a președintelui Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România, la propunerea comisiilor aplicative sau a Comisiei de formare profesională

continuă interdisciplinară, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei hotărâri.

Art. 2. — (1) De la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, aceasta reprezintă cadrul normativ unic privind formarea profesională a psihologilor cu drept de liberă practică.

(2) Președintele Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România duce la îndeplinire dispozițiile prezentei hotărâri.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Psihologilor din România,
Mihai Aniței

București, 16 aprilie 2010.
Nr. 3.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 443341